

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul, Cașter Serghei, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 august 2014, în cauza penală în privința lui

Doroftei Anatolie Iurie, născut la 07 februarie 1990,
originar și domiciliat r-l Ungheni, s. Sculeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 06.08.2013-04.12.2013
2. în instanța de apel: 02.01.2014-13.08.2014
3. în instanța de recurs: 29.10.2014 - 03.12.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 decembrie 2013, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Doroftei A.I., a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa i-a fost suspendată pe un termen de probă de 5 ani.

2. Potrivit sentinței, Doroftei A.I. la 30 iunie 2013, în jurul orei 02.00, deplasându-se pe traseul R-l km 127+3 lm, în direcția Sculeni – Gherman, r-l Ungheni, și anume pe drumul central din s. Sculeni, r-l Ungheni, cu automobilul personal de modelul „Opel Vectra” cu n/î DK HK 30184, a comis accident rutier în următoarele circumstanțe: fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd o viteză sporită, neținînd cont de dexteritatea sa în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, neisprăvindu-se cu conducerea autoturismului, și pierzînd controlul asupra acestuia, a derapat pe partea opusă a traseului tamponînd într-un copac după care automobilul a fost proiectat în direcția pietonilor Boldurescu Igor, Gubceac Diana, Carp Cristina și Carp

Nicolae, care se deplasau regulamentar pe partea stîngă a carosabilului în direcția opusă deplasării automobilului condus de Doroftei A.I.

În rezultatul accidentului rutier cet. Boldurescu I. a decedat pe loc, cet. Gubceac D. a decedat în drum spre spital, cet. Carp N. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 129 "D" din 10.07.2013 vătămări corporale ușoare, iar cet. Carp C. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 120 "D" din 26.07.2013 vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, acțiunile lui Doroftei A.I. au fost încadrate, în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două persoane, a provocat vătămare gravă a integrității corporale unei persoane, săvîrșită în stare de ebrietate.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către succesorul părții vătămate, Iftodii Aliona, care a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal, invocînd ignorarea comportamentului obraznic al inculpatului la stabilirea pedepsei.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel de către succesorul părții vătămate, Gubceac Natalia, care a solicitat casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie exclusă aplicarea art. 90 Cod penal, invocînd argumente similare cu cele din apelul succesorului părții vătămate, Iftodii A.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 august 2014, au fost admise apelurile declarate, casată sentința, rejudecată cauza, pronunțată o hotărîre nouă, prin care Doroftei A.I. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale instanța de apel a considerat că judecînd cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată și făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui în baza art.264 alin. (6) Cod penal, care de altfel nici nu se atacă.

Instanța de fond în viziunea instanței de apel, deși a examinat cauza penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă nu a ținut cont de prevederile alin. (8) art.364¹ Cod de procedură penală, și nu a redus cu o treime limita de pedeapsă stabilită inculpatului.

Totodată instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei

confințite în art.61 alin. (2) Cod penal, cât și nu a ținut cont și nu s-a condus de criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite în art.75 alin. (1) Cod penal, de scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, de circumstanțele reale ale cauzei și de persoana inculpatului, greșit apreciind că scopul pedepsei penale în cazul dat poate fi atins fără privare reală de libertate al inculpatului.

Instanța de apel a conchis că pedeapsa închisorii numită inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei nu este în corespundere cu normele legale și cu circumstanțele cauzei, cu consecințele produse în urma accidentului produs din vina inculpatului, soldat cu decesul a doi minori și cu vătămarea gravă a unui minor, în latura dată fiind temeuri de intervenire din partea instanței de apel.

În opinia instanței de apel, pedeapsa aplicată lui Doroftei A.I. este individualizată contrar prevederilor legale, deoarece este inadecvată și inechitabilă în raport cu gravitatea și consecințele infracțiunii comise, soldate cu decesul victimelor, inculpatul prin infracțiunea săvârșită a atentat la una din valorile primordiale apărute de legea penală - viața persoanei, nu s-a arătat dispus de a diminua suferințele produse în urma acțiunilor sale succesoriilor victimelor, care suferă adânc decesul copiilor săi.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Canțer S., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând că instanța de apel incorect a conchis că corectarea inculpatului este posibilă numai în cazul pedepsei reale precum și instanța de apel a admis o cale neprevăzută de lege.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, din motivul nemotivării recursului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Partea apărării în recurs invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Doroftei A.I., în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul constată că argumentul de bază invocat de către apărător este excluderea neîntemeiată a prevederilor art. 90 Cod penal.

La acest capitol Colegiul menționează că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 7 la 12 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Cauza penală a fost soluționată în procedura simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Astfel, prin sentința Judecătorei Ungheni din 04 decembrie 2013, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 5 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa i-a fost suspendată pe un termen de probă de 5 ani.

Analizînd soluția instanței de fond Colegiul constată corectitudinea concluziei instanței de apel, precum instanța de fond, examinînd cauza penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a ținut cont de prevederile alin. (8) art.364¹ Cod de procedură penală, și nu a redus cu o treime limita de pedeapsă stabilită inculpatului.

Astfel, instanța de fond, cu toate că a indicat în motivarea sentinței că ia în considerație prevederile art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată fără a ține cont de prevederile legale menționate, a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, deși limita pedepsei închisorii reduse cu o treime din maximumul prevăzut de sancțiune de 12 ani constituie 8 ani, iar din minimumul prevăzut de 7 ani constituie 4 ani și 8 luni.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 august 2014, eroarea dată a fost înlăturată, stabilindu-i inculpatului pedeapsa de 4 ani 8 luni închisoare.

De asemenea, prima instanță i-a aplicat inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, care au fost excluse de către instanța de apel.

În acest sens Colegiul reține concluzia justificată a instanței de apel, precum instanța de fond nemotivat și fără temei a aplicat față de inculpat prevederile art.90 Cod penal, privind suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, în motivarea sentinței nefiind făcută referire în aspectul dat.

Instanța de apel a conchis în mod just că lipsa motivării instanței în ce privește necesitatea aplicării art.90 Cod penal, contravine atît acestei norme, cît și materialelor cauzei, nefiind respectate criteriile de individualizare a pedepsei, luînd în vedere că deși inculpatul a comis fapta incriminată din imprudență, totodată a pus în pericol circulația rutieră, precum și viața și sănătatea participanților la trafic, urmările infracțiunii fiind deosebit de grave, soldate cu decesul a două persoane.

Astfel, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei, respectiv gradul de pericol social crescut al faptei săvârșite de inculpat, care chiar dacă se atribuie la categoria celor comise în imprudență, care face parte din categoria celor grave, a avut drept consecință decesul a două persoane și vătămarea gravă a unei persoane, modul comiterii infracțiunii prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, precum și de datele și elementele ce caracterizează persoana

inculpatului, care deși a acordat un sprijin material la înmormântarea victimelor, totuși nu a conștientizat pînă la capăt pericolul faptelor comise. Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se consideră neîntemeiată.

De asemenea Colegiul reține și constatarea corectă a instanței de apel, că deși inculpatul în cadrul judecării cauzei a recunoscut vina sa și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, totodată nu a luat careva măsuri privind repararea totală a pagubei pricinuite în urma acțiunilor sale infracționale, comportamentul postinfracțional al vinovatului nu a fost îndreptat spre restabilirea situației care a existat pînă la săvîrșirea infracțiunii și spre înlăturarea benevolă a consecințelor ei.

Colegiul conchide că în circumstanțele date instanța de apel a considerat întemeiat că pedeapsa reală de privare de libertate, va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea celui vinovat, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunii.

Rezumînd cele antemenționate, Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Deci, pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, astfel cum a fost individualizată de către instanța de apel, față de dispozițiile art. 75 Cod penal, este necesară realizării funcțiilor sale de constrîngere, de reeducare, precum și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilind o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini corespunzătoare a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale. În aceste condiții, argumentul invocat de recurent privind excluderea neîntemeiată de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul îl apreciază neîntemeiat.

Alt argument invocat de către recurent este admiterea de către instanță a unei căi neprevăzute de lege, prin admiterea ilegală de către instanța de apel a apelurilor succesivelor părților vătămate, care au invocat dezacordul cu sentința în latura penală, dar nu în latura civilă cum prevede norma legală.

Cu privire la acest argument Colegiul specifică:

- art. 401 alin. (1) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală, care prevede că, partea vătămată poate declara apel, în ce privește latura penală, iar partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă;

- pct. 30 al Hotărîrii plenului CSJ nr. 13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”, prevede că, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate;

- pct. 5.3 al Hotărîrii plenului CSJ nr. 22 din 16.12.2013 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, prevede că, partea vătămată este în drept să atace cu apel sentința în latura penală. În cazul cînd partea vătămată este recunoscută și ca parte civilă, ea este în drept să atace sentința cu apel și în latura civilă dacă prin infracțiune i s-a cauzat și un prejudiciu material. În cazul cînd, din motive întemeiate, partea vătămată nu poate participa la examinarea cauzei ori a decedat și printr-o încheiere a judecătii a fost recunoscut reprezentantul ei o altă persoană, acestei persoane îi aparține dreptul de a declara apel.

De asemenea, Colegiul reține, că conform ordonanțelor din 04 iulie 2013 (f.d.126 și 130, v.1), Gubceac Natalia Valeriu și Boldurescu Aliona Petru au fost recunoscute în calitate de succesori al părții vătămate decedate.

Raportînd cele menționate la cazul supus judecării Colegiul constată netemeinicia argumentului invocat de recurent, iar contestarea sentinței cu apel în latura penală de către succesorii părților vătămate în mod just a fost recunoscută de către instanța de apel ca utilizarea unei căi prevăzute de lege.

În recursul declarat de către apărătorul inculpatului se invocă ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) și 10) Cod de procedură penală.

Colegiul analizînd cazul de casare invocat de recurent și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, constată că nu este incident la caz. Astfel, lecturînd textul deciziei instanței de apel, observă că decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală, precum instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege, nu și-a găsit confirmare în cazul supus examinării, acesta fiind analizat în pct. 7 al prezentei decizii.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, nu este incident în cauză, deoarece pedeapsa s-a aplicat în limitele legii, argument expus detaliat deasemenea în pct. 7 al prezentei decizii.

În asemenea condiții Colegiul, consideră că, temeiurile la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină incontestabil concluzia inadmisibilității recursului ordinar declarat, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul, Canțer Serghei, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 august 2014, în cauza penală în privința lui **Doroftei Anatolie Iurie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 22 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu